

Կոմիտաս

Նոճիներն ու Մայրիներ

Մուգ նոճիներ սիգապար՝
Ճամբի վերեւ սիգապար՝
Դէպի երկինք հըրագայր,
Կանաչ յուտվ սըրածայր,
Ճիւղերն ի վեր կոնաւոր՝
Կարծես լինին տօնաւոր:

Կուսատերեւ մայրիներ՝
Յուսաբեղուն այրիներ,
Փըշերն աչքին պիշելով՝
Արեւ օրեր յիշելով,
Քարերի ծոց պատառել
Ամպերի գոգ կատարել: